

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoP/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220203652
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4220203652.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Marty Polyákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: M. R., nar. XX. XX. XXXX a N. R., nar. XX. XX. XXXX, obe v konaní zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, obe bytom u matky, deti rodičov: matky G. R. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., V. XXXX/XXA, zastúpenej JUDr. Ivetou Majlingovou, advokátkou so sídlom Komárno, Pohraničná č. 7, a otca F. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., M. XXXX/X, zastúpeného Advokátska kancelária BĀNOS & KOŠŪTOVÁ s.r.o., so sídlom Galanta, Hlavná 979/23, o návrhu otca na zmenu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 23. apríla 2021, č. k. 11P/69/2020-151, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh otca na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti zamietol a upravil styk otca s maloletou M. tak, že otec je oprávnený sa s maloletou sýkať každý týždeň od štvrtka od 17.00 hod. do pondelka do 7.45 hod. a s maloletou N. od piatka od 17.00 hod. do pondelka do 7.45 hod., s výnimkou každého posledného celého víkendu v mesiaci. Matke zároveň uložil povinnosť deti pripraviť a odovzdať ich otcovi v mieste bydliska maloletých detí a otcovi uložil povinnosť deti po ukončení styku odovzdať v školskom zariadení v priebehu školského roka a počas prázdnin a dní pracovného pokoja v mieste bydliska matky. Vyslovil tiež, že zmenil rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 9P/115/2018-35 zo dňa 05. 09. 2018 v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. V úvode odôvodnenia rozsudku uviedol, že otec detí sa domáhal zverenia detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a to tak, že v jeho starostlivosti by sa deti nachádzali každý nepárny týždeň v roku od piatka 18.00 hod. do nasledujúceho piatka 18.00 hod. a každý párny týždeň v roku od piatka 18.00 hod. do nasledujúceho piatka do 18.00 hod. by sa deti nachádzali v osobnej starostlivosti matky. Výživné počas trvania striedavej osobnej starostlivosti upraviť nežiadal. Vo svojom návrhu uviedol, že faktický stav pri starostlivosti o maloleté deti odôvodňoval, aby maloleté deti boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, nakoľko takýto režim medzi rodičmi funguje. Maloleté deti boli striedavo u neho, ako aj u matky, v rôznych časových intervaloch a tiež mal výdavky spojené s maloletými deťmi nad rámec výživného. Ďalej uviedol, že obaja rodičia sú spôsobilí maloleté deti vychovávať, je aj v záujme detí upraviť striedavú starostlivosť. Vyjadril, že deti majú na neho silné citové väzby, pričom pri striedavej starostlivosti budú môcť byť maloleté deti vychovávané oboma rodičmi, pričom tým bude rešpektované právo detí na zachovanie ich vzťahu k obom rodičom.

2. Právne vec odôvodnil s poukazom na ust. čl. 5, § 24 ods. 2, 4, § 26, § 36 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine, § 121 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej v uznesení len „CMP“). Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že rodičovské práva a povinnosti voči

maloletým deťom boli naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 9P/115/2018-35 zo dňa 05. 09. 2018, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, na ktorej základe boli maloleté deti zverené na čas po rozvoze do osobnej starostlivosti matky s tým, že rodičovské práva a povinnosti patria obojom rodičom. Otec sa zaviazal na platenie výživného na každú z dcér vo výške 200 eur a styk otca s maloletými deťmi nebol upravený. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno (ďalej v uznesení len „ÚPSVaR“) zo dňa 07. 12. 2020 zistil, že obaja rodičia mali vytvorené vhodné podmienky pre osobnú starostlivosť o maloleté deti. Matka žila v 3-izbovom byte, ktorý má v prenájme. Výdavky na bývanie predstavovali sumu 130 eur mesačne, réžia bytu 104 eur mesačne. Matka pracovala v spoločnosti K. s mesačným príjmom 600 až 1 000 eur a s pružným pracovným časom. Poberala rodinné prídavky vo výške 49,90 eura. Maloleté deti mali k dispozícii vlastnú izbu zariadenú vhodne k ich potrebám. Čistota a hygiena prostredia bola na veľmi dobrej úrovni. Otec maloletých detí žil v 4-izbovom rodinnom dome vo vlastníctve matky otca. Domácnosť obýval so svojou partnerkou. Výdavky na chod domácnosti boli 145 eur elektrina, hypotéka 480 eur. Pracoval v spoločnosti G. D. s mesačným príjmom 880 eur. Maloleté deti mali k dispozícii vlastnú izbu zariadenú vhodne k ich potrebám, čistota a hygiena rodinného prostredia bola na veľmi dobrej úrovni. Kolízna opatrovníčka vykonala počas šetrenia pohovor aj s maloletými deťmi. Mal. M. uviedla, že chodí do 8. roč. ZŠ v G., učí sa dobre, vo voľnom čase rada číta. Uviedla, že teraz sú tak, že cez týždeň sú u mamy a cez víkend u otca. Dobre sa cítila u oboch rodičov, s otcom má dobrý vzťah, takže jej je v podstate jedno, kde bude. Uviedla, že otec s mamou sa veľmi nerozprávajú, ale v poslednom čase sa to zlepšilo. Mal. N. pred kolíznou opatrovníčkou uviedla, že chodí do 6. roč. ZŠ, učí sa dobre, rada kreslí a maľuje. Tento rok toho majú veľa, veľa hodín a je z toho unavená. So sestrou sa veľa háda. Uviedla, že teraz chodí k otcovi od piatka do pondelka rána, pričom jej to „bohato“ stačí. Cez týždeň jej otec volá alebo píše. Keby bola jej sestra u otca, chýbala by jej, teraz je to takto dobré, čo povedala aj otcovi, ale jemu sa to asi nepáčilo, nič jej na to nepovedal. Uviedol, že deti vypočul aj na pojednávaní dňa 23. 04. 2021, a to v neprítomnosti rodičov a za účasti kolízneho opatrovníka. Mal. M. uviedla, že asi od septembra chodí k ocinovi každý týždeň vo štvrtok poobede a uviedla, že jej to vyhovuje, pričom ešte v pondelok po škole ide k nemu. Vo štvrtok a v piatok sa vždy učí, v sobotu a v nedeľu niekam idú, napríklad aj na nákupy. Uviedla však, že by bolo aj dobré tráviť nejaký víkend s maminou, jeden alebo dva v mesiaci, čo by ocino akceptoval. Uviedla, že s oboma rodičmi vychádza veľmi dobre. Mala vedomosť o tom, že ocino by chcel striedavú starostlivosť a jej bolo úplne jedno kde bude, pretože sa cítila veľmi dobre u oboch. Mal. N. uviedla, že k ocinovi chodí cez víkendy, vždy od piatka do pondelka a s rodičmi sa dohodla, že bude takto chodiť. Uviedla, že ocina má rada, rada k nemu chodí. Niekedy idú na prechádzku do lesa alebo hrajú spoločenské hry. Takto jej to vyhovuje. S maminou by chcela byť aj cez víkend, ale nechcela by to tak, že by s ňou bola celý týždeň. Keď by bola s maminou cez víkend, chcela by byť s ocinom niekedy cez týždeň. Vedela, že ocino by chcel striedavú starostlivosť, ale pre ňu by jeden týždeň s jedným z rodičov bola príliš dlhá doba, tak by to nechcela. Daný stav považovala za lepší.

3. Súd prvej inštancie vysvetlil podmienky zmeny rozsudkov o výžive a výchove maloletých detí, ktorá je podmienená podstatnou zmenou okolností, z ktorých vychádzalo pôvodné rozhodnutie, pričom zákon nevyklučuje, aby konanie začalo aj na návrh účastníka, avšak nie je petitom viazaný. Dôvodil, že závažnosť zmeny pomerov sa vyžaduje preto, lebo jedným z významných faktorov prispievajúcim k riadnej výchove dieťaťa je stabilita jeho pomerov vrátane stability výchovného prostredia. Zvýraznil, že súd musí vždy vziať do úvahy všetky faktory, najmä názor dieťaťa, ktoré je ho už schopné vyjadriť s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť. V súlade s vyššie uvedeným, na základe vykonaného dokazovania, najmä s poukazom na výpoveď oboch rodičov, dospel k záveru, že v danom prípade od poslednej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletým deťom neprišlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodného rozsudku v otázke osobnej starostlivosti o maloleté deti. Obaja rodičia zhodne uviedli, že aj v čase poslednej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností bol stav taký, že deti trávili rovnaký pomer času u matky ako aj u otca. Rodičia si aj vtedy delili starostlivosť o svoje maloleté deti rovnomerne, a to na základe ich vzájomnej dohody. Poukázal na vyjadrenie otca na pojednávaní, že návrh podal z dôvodu, že chcel prinútiť matku s ním komunikovať, pričom neskôr uviedol, že sa s matkou budú vedieť o deťoch dohodnúť, otázkou je len to, ako ich starostlivosť bude zadefinovaná v súdnom rozhodnutí. Obaja rodičia v priebehu konania deklarovali, že nemajú záujem meniť doposiaľ zaužívaný spôsob starostlivosti o svoje deti, nakoľko deťom tento stav vyhovuje. Z výpovede maloletých detí mal tiež preukázané, že systém, ktorý si rodičia spoločne s maloletými deťmi nastavili, bol v záujme detí, deti v takomto systéme starostlivosti boli spokojné a šťastné, tento stav im vyhovoval, u oboch rodičov sa cítili dobre. Z uvedeného dôvodu, keďže nevzhliadol podstatnú zmenu pomerov oproti stavu v čase poslednej úpravy výkonu rodičovských

práv a povinností tak, ako to predpokladá Civilný mimosporový poriadok a Zákon o rodine, dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na zmenu právoplatného rozhodnutia v časti osobnej starostlivosti o maloleté deti. Aj maloleté deti žiadali faktický stav zachovať. Model navrhovaný otcom 2 dni - 2 dni - 3 dni považoval za absolútne nevyhovujúci, jednoznačne proti najlepšiemu záujmu detí, nakoľko deti by sa sťahovali z domácnosti jedného rodiča do domácnosti druhého rodiča takmer každý druhý deň, pričom takýto režim by sa mohol mať negatívny vplyv na stabilitu ich výchovného prostredia a psychickej pohody, čo považoval za rozporné s najlepším záujmom detí. Z uvedeného dôvodu návrh otca na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti zamietol.

4. Ďalej uviedol, že z rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 9P/115/2018-35 zo dňa 05. 09. 2018 zistil, že styk otca s maloletými deťmi doposiaľ upravený nebol a v priebehu konania otec detí uviedol, že jeho styk s dcérami je nevyspytateľný, nikdy nevie, či prídu, či nie. Matka zároveň uviedla, že maloleté deti toho času trávajú každý víkend so svojím otcom, pričom jej to nevyhovovalo, nakoľko aj ona chcela tráviť aspoň jeden víkend v mesiaci s deťmi. Aj maloleté deti sa pri svojej výpovedi vyjadrili, že by rady jeden víkend v mesiaci trávili so svojou mamou. Poznamenal, že mu bola zrejme problematická komunikácia medzi rodičmi, preto dospel k záveru, nakoľko v danom prípade ide o beznávrhové konanie, kde nebol viazaný petítom, že bolo v záujme zastabilizovania situácie v rodine maloletých detí, ak ich styk s otcom upraví súdnym rozhodnutím, a to aj napriek skutočnosti, že matka deťom v styku s otcom žiadnym spôsobom nebráni a maloleté v styku s otcom podporuje. Keďže maloleté deti sa jednoznačne vyjadrili, že styk tak ako prebieha aktuálne, im vyhovuje, zohľadňujúc ich názor, upravil ich styk s otcom v súlade s faktickým stavom, majú za to, že pri takejto úprave styku bude rešpektovaný názor detí, ktorý v konaní prezentovali, pričom nebude žiadnym spôsobom narušený ich doterajší režim. Zároveň matka bude mať istotu, že minimálne jeden víkend maloleté deti strávia s ňou. Poznamenal, že sa jednalo iba o minimálnu úpravu bežného styku otca s maloletými deťmi, pričom rodičom nič nebráni v tom, aby sa styk realizoval aj nad rámec tejto úpravy, zohľadňujúc požiadavku a záujem maloletých detí, ktorých vek im už umožňuje svoj názor jasne prezentovať. Nakoľko návrh otca na zmenu výkonu rodičovských práv a povinností zamietol, ďalšie dokazovanie v časti majetkových pomerov rodičov z dôvodu hospodárnosti, ako aj z dôvodu, že predmetom konania nebola úprava výživného, nevykonával.

5. Rozhodnutie o trovách konania právne oprel o ustanovenie § 52 CMP.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na nové konanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej v uznesení len „CSP“). Mal za to, že prvoradou pohnútkou, ktorá ho viedla k podaniu návrhu na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým dieťaťom bola tá, že rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 9P/115/2018-35 zo dňa 05. 09. 2018 nebol jeho styk s deťmi upravený z dôvodu absentujúcej komunikácie zo strany matky, preto nikdy vopred nevedel, kedy mu matka deti odovzdá do starostlivosti a vôbec v akom časovom rozsahu. Za uplynulé obdobie posledného roka matka začala s ním komunikovať prostredníctvom mal. M. a tak sa iba na základe sprostredkovaných informácií dozvedal, kedy matka žiada, aby boli deti odovzdané späť do jej starostlivosti a kedy si ich môže opätovne vyzdvihnúť. Napriek popísanej situácii si s matkou našli model realizácie styku, ktorý dlhodobo, v horizonte niekoľkých mesiacov, bez problémov funguje, bez vzniku akýchkoľvek dodatočných konfliktných situácií. Mal. M. prichádza k nemu každý týždeň vo štvrtok popoludní a mal. N. v piatok popoludní, pričom obe odchádzajú v rovnakom čase, t. j. nasledujúci pondelok podvečer, čo znamená, že mal. M. trávi v jeho domácnosti 4,5 dňa, resp. 4 noci a mal. N. 3,5 dňa, resp. 3 noci. Uviedol, že nikdy voči matke nevyžadoval, aby táto napríklad nemala možnosť s maloletými tráviť víkendy, pričom matka nemá žiaden záujem s maloletými tráviť víkendy, či zdieľať s nimi akékoľvek voľnočasové aktivity, alebo absolvovať výlety. Namietal tiež, že súd prvej inštancie v úprave rozsahu styku nielen nezohľadnil aktuálny zaužívaný stav, avšak vydaným rozsudkom pomerne zásadne zasiahol do rutiny maloletých, kedy je v zmysle tohto otca maloletých povinný maloleté odovzdať každý týždeň v pondelok o 7.45 hod. v školskom zariadení v priebehu školského roka a počas prázdnin a dní pracovného pokoja v mieste bydliska matky, ktorá úprava styku nielenže nereflektuje na potreby a zvyky maloletých, avšak táto v konaní nebola navrhovaná žiadnou zo strán, vrátane kolízneho opatrovníka maloletých. Je zrejme, že rozsudkom nastolený právny stav nie je správne nastavený na obdobie prázdnin či sviatkov, neopomínajúc fakt, že maloleté deti onedlho začnú navštevovať strednú školu, kedy sa ich ranný režim môže diametrálne odlišovať s ohľadom na potrebu dochádzať do školského zariadenia. Takto upravený styk hodnotil ako nepraktický a v rozpore s najlepším záujmom maloletých detí. Namietal tiež že vyživovaciu povinnosť súd prvej

inštancie ponechal v nezmenenej výške, t. j. 200 eur na každé z maloletých detí samostatne. Mal za to, že ak mal súd prvej inštancie preukázanú zmenu pomerov a považoval za odôvodnené zmeniť pôvodný rozsudok, mal tak urobiť komplexne vrátane úpravy výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletým. Zdôraznil, že za súčasného stavu sa maloleté deti nachádzajú v jeho starostlivosti prevažnú časť kalendárneho mesiaca - mal. M. celkom 18 dní v mesiaci a mal. N. 14 dní. V rámci tohto času otec maloletým zabezpečuje stravu, ošatenie, financuje voľnočasové aktivity, dovolenky, predovšetkým však všetky náklady, ktoré sú nevyhnutné pre maloleté. Okrem vyššie uvedených pravidelných mesačných výdavkov uhradil nad rámec výživného i nasledovné: okuliare v sume 170 eur, poplatok za zubného technika v sume 60 eur, notebook k dištančnému vzdelávaniu pre mal. N. v sume 250 eur, učebnice na kurz angličtiny 50 eur, mobilné telefóny pre obe maloleté deti v sume 350 eur, oblečenie minimálne v sume 100 eur, letný výlet do Tatralandie v sume 500 eur, notebook pre mal. M. v sume 400 eur, t. j. spolu 1 880 eur. Na žiaden z týchto, z jeho pohľadu odôvodnených výdavkov maloletých, matka žiadnym spôsobom neprispela. Nemá žiadnu vedomosť o tom, ako matka nakladá so sumou 400 eur mesačne, ktorú obdrží od neho každý mesiac titulom výživného, nakoľko táto súdu počas celého konania nepredložila ani jeden súhrn výdavkov maloletých. Vzhľadom na skutočnosť, že maloleté sa v domácnosti matky zdržiavajú počas týždňa minimálne, berúc do úvahy bežnú školskú dochádzku, prvoinštančný súd nemal za preukázanú účelnosť a opodstatnenosť výšky výživného v celkovej sume 400 eur na obe maloleté deti a na preukázanie tejto zásadnej skutočnosti matku maloletých v rámci súdneho konania ani raz nevyzval, rovnako riadne nepreskúmal majetkové pomery matky, pričom sa uspokojil iba s jej tvrdením o výške príjmu, resp. o jeho údajnom poklese o 60 %, ktoré okolnosti neboli v konaní žiadnym spôsobom preukázané ani neboli predmetom vykonaného dokazovania súdu. Naproti tomu on opakovane upozorňoval na skutočnosť, že k poklesu jeho príjmu došlo v dôsledku aktuálnej „koronakrízy“, nakoľko je jedným zo štyroch spoločníkov spoločnosti G. D. s.r.o., ktorá podniká v gastrosektore ako dodávateľ potravinového tovaru do reštauračných prevádzok a stravovacích zariadení, pričom tento segment podnikania patrí z ekonomického hľadiska k najviac postihnutým. Poprel tvrdenie matky, že jeho jedinou motiváciou na úpravu styku formou striedavej osobnej starostlivosti bolo zbavenie sa vyživovacej povinnosti voči maloletým, pretože práve on hradí drvivú väčšinu ich osobných výdavkov v nezanedbateľných sumách, na ktoré matka neprispieva ani čiastočne, a to ani pokiaľ ide o zdravotné pomôcky maloletých ako dioptrické okuliare, či náklady na čelustného ortopéda, prípadne zakúpenie notebooku, ktorý maloleté nevyhnutne potrebovali k dištančnému vzdelávaniu počas uplynulého obdobia. Vyzdvihol, že doposiaľ realizovaná úprava styku fakticky pripomína realizáciu striedavej osobnej starostlivosti, kedy boli deti v každom kalendárnom týždni vždy v rovnakom rozsahu v starostlivosti otca a matky, pričom je nespochybniteľné, že daný model sa osvedčil, nakoľko maloleté v tomto režime fungujú takmer rok. Tvrdenie, že by maloleté deti boli vystavené akejkoľvek výraznej zmene oproti doterajšiemu stavu je tak absurdné i vo svetle skutočností, že práve on sa s deťmi učí a pomáha im so školskými povinnosťami aj v rámci pracovného týždňa, kedy sú tieto v starostlivosti matky, nakoľko táto napríklad neovláda slovenský, či anglický jazyk. Ani v tomto ohľade by tak maloleté v žiadnom prípade nemohli byť vystavené odlišnému prístupu k výchove a školským povinnostiam, vzhľadom na to, že i v tejto časti výchovy má otec voči maloletým prioritné postavenie. Zvýraznil tiež, že obaja rodičia žijú v rovnakej obci, preto tvrdenie, že by boli maloleté počas striedavej osobnej starostlivosti nútené sa sťahovať sa opakovane nezakladá na pravde. Dodal, že v priebehu konania prezentoval rôzne modelové situácie, akým spôsobom by bolo možno striedavú osobnú starostlivosť realizovať, vrátane aktuálneho stavu, prípadne navrhoval model striedavej starostlivosti tzv. 2-2-3 za predpokladu, ak by mala matka maloletých záujem tráviť s týmito i víkendy, avšak každý z jeho návrhov sa u matky stretol s odmietavým postojom. Mal za to, že matka maloletých súdu nepredostrela ani jeden podstatný argument, ktorý by logicky odôvodňoval jej negatívne stanovisko, pričom i vyjadrenie kolízneho opatrovníka vystupujúceho v zastúpení detí, výslovne striedavú osobnú starostlivosť odporúčalo. Uviedol, že práve matka nie je ochotná poskytnúť akýkoľvek priestor na diskusiu a jej cieľom bolo zachovanie vyživovacej povinnosti otca minimálne v doterajšom rozsahu. V neposlednom rade upriamil pozornosť na samotné výpovede maloletých detí, ktoré sa vyjadrili, že im aktuálny stav, kedy sa nachádzajú v starostlivosti otca vyhovuje, zároveň sa maloleté nebránia tomu, aby trávili i niektorý z víkendov so svojou matkou. Deti vyjadrili rovnako pevnú citovú väzbu k obom rodičom, čo preukazuje vhodnosť a adekvátnosť inštitútu striedavej osobnej starostlivosti i v tomto prípade. Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvej inštancie, namietal, že tento dôkladne nepreskúmal všetky dostupné možnosti úpravy rodičovských práv a povinností formou striedavej osobnej starostlivosti, nezaoberal sa otázkou, ako možno dosiahnuť konsenzus primárne z hľadiska zabezpečenia striedavej osobnej starostlivosti.

7. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka písomným podaním, v ktorom navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Mala za to, že súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, dôsledne vyhodnotil skutkový a právny stav a tiež riadne odôvodnil svoje rozhodnutie. Otcom uvedené námietky v odvolaní považovala za nepodložené. Tvrdila, že práve zo zápisníc z pojednávania vyplýva, že sa domáhala toho, aby aj ona mala možnosť tráviť s deťmi víkend, pretože podľa doposiaľ realizovaného styku, si všetky víkendy vyhradil pre seba len otec. Uviedla, súd nie je viazaný návrhom strán sporu a pri rozhodovaní vychádza z najlepšieho záujmu maloletých detí. Mala za to, že súd úpravu styku určil predovšetkým na základe vyjadrenia maloletých detí s rešpektovaním práv oboch rodičov. Motiváciou otca pre iniciovanie sporu bolo práve zrušenie jeho vyživovacej povinnosti. Súhlasila s názorom súdu prvej inštancie, že nebolo možné konštatovať zmenu pomerov, ktoré by mohli mať za následok zmenu vo výkone doposiaľ určených rodičovských práv a povinností a to o to viac, že takúto zmenu si neprajú ani maloleté deti. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že táto striedavá osobná starostlivosť by rozhodne nebola v záujme maloletých detí. Deti majú u nej vytvorené ideálne výchovné a stabilné sociálne prostredie, v ktorom sa pozitívne vyvíjajú, čo sa významne odzrkadľuje na ich študijných výsledkoch ako aj na mentálnej a citovej úrovni. Za rozporné so záujmami detí považovala zmenu doposiaľ zaužívaných výchovných, školských a sociálnych návykov spôsobom, že by boli vystavené trojdňovému resp. štvordňovému sťahovaniu, zmene prostredia a predovšetkým odlišného prístupu k výchove a školským povinnostiam. Dodala, že otcovi maloletých detí bol určený styk s maloletými deťmi v súlade s faktickým stavom a s názorom, resp. požiadavkou maloletých detí, čo je v najlepšom záujme maloletých detí, pričom upravený styk umožňuje otcovi stretávanie s deťmi, počas ktorého zostávajú zachované citové väzby medzi ním a maloletými deťmi.

8. Otec vo svojej replike uviedol, že styk neprebíha v zmysle rozhodnutia súdu prvej inštancie, ale prebieha podľa stavu prezentovaného v konaní pred súdom prvej inštancie. Deti sa v opatere matky nachádzajú 2-3 pracovné dni v týždni, ktorý čas trávia deti predovšetkým v škole a matka v zamestnaní. Od vydania napadnutého rozsudku sa stav nezmenil, matka s deťmi nestrávila ani jeden víkend, pričom v tom matke nebránil, z čoho je evidentné, že prioritou matky bolo zachovanie jeho vyživovacej povinnosti minimálne v doterajšom rozsahu.

9. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65 a § 67 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné a preto rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

11. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

12. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

13. Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

14. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na

výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

15. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností, alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

16. Podľa § 28 ods. 1 písm. a) a § 28 ods. 2 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

17. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

19. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

20. Rodičovské práva majú v zmysle Zákona o rodine obaja rodičia v zásade v rovnakom rozsahu, ich obsahom je predovšetkým právo vychovávať svoje maloleté dieťa, čo sa realizuje najmä formou osobnej starostlivosti. Rodič, ktorý nemá dieťa vo svojej osobnej starostlivosti môže toto právo realizovať prostredníctvom osobného, prípadne iného napr. písomného, elektronického či telefonického styku. Predovšetkým však osobný styk takéhoto rodiča s dieťaťom je nesmierne dôležitý a všeobecne platí, že v najlepšom záujme maloletého dieťaťa je práve čo najširší styk s druhým rodičom. Separácia rodičov so sebou vždy prináša nutnosť riešiť vhodný model starostlivosti o dieťa tak, aby bolo rešpektované právo dieťaťa byť vychovávané oboma rodičmi. Zákonné podmienky pre zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov vyžadujú, aby boli rodičia spôsobilí dieťa vychovávať, aby mali o výchovu dieťaťa záujem, aby bolo zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v jeho záujme a aby touto úpravou boli lepšie zabezpečené potreby maloletého dieťaťa.

21. Úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu sa uskutočňuje podľa stavu zisteného v čase rozhodovania súdu. Po tejto úprave však môžu nastať zmeny tak v pomeroch rodičov ako aj v pomeroch maloletých detí odôvodňujúce zmenu pôvodného rozhodnutia (dohody rodičov o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu). Iba zmena závažnejšieho charakteru môže byť dôvodom na takúto zmenu rozhodnutia. Pri úvahe o tom, či sa má zmeniť rozhodnutie alebo dohoda rodičov o výkone rodičovských práv a povinností, treba mať na zreteli záujem dieťaťa na jeho riadnej výchove pri rešpektovaní zásady stálosti výchovného prostredia. Zmena doterajšieho výchovného prostredia je preto odôvodnená najmä vtedy, keď doterajšie výchovné prostredie urobené súdom, už nezabezpečuje priaznivé podmienky pre úspešný vývoj maloletého dieťaťa. Základným predpokladom pre zmenu pôvodného rozhodnutia súdu o rodičovských právach a povinnostiach je, že od pôvodnej úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu došlo k takej zmene pomerov, ktorá zohľadňuje záujem maloletého dieťaťa a vyžaduje zmenu pôvodnej úpravy. Záujem maloletého dieťaťa na zachovanie stability výchovného prostredia možno vidieť aj v rešpektovaní vytvoreného faktického stavu.

22. Záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo predovšetkým v starostlivosti obidvoch rodičov a ak to nie je možné toho z rodičov, ktorý má na to lepšie predpoklady. Okrem iného uznáva úlohu a dôležitosť

druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že aj ten druhý je dobrým rodičom. Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou môže byť relevantný len vtedy, ak je založený na dôvodoch, ktoré sú spôsobilé intenzívnym spôsobom negatívne zasahovať do záujmu dieťaťa. Ak ide o iracionálny alebo nepreskúmateľný dôvod, na ktorom je založený nesúhlas rodiča so striedavou osobnou starostlivosťou, alebo sa v konaní preukáže, že ide o nesúhlas spočívajúci v dôvode, ktorý preukázateľne nemá negatívny vplyv na záujem dieťaťa, súdy nemôžu na tomto nesúhlase založiť rozhodnutie, ktorým návrhu na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti nevyhovujú (Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 1206/09). Dôvod, pre ktorý rodič nesúhlasí so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti by nemal zostať v konaní nepovšimnutý. Aj keď striedavá osobná starostlivosť predpokladá zo strany rodičov predovšetkým toleranciu, spoločnú vôľu a schopnosť spolu komunikovať a spolupracovať (a najmä nezapájať dieťa do svojich vzájomných problémov) súd nesmie na spôsob tejto výchovy rezignovať už vtedy, keď jeden z rodičov s týmto spôsobom výchovy „pro forma“ nesúhlasí. Ak je takýto nesúhlas len obštrukčný, ničím neodôvodnený, resp. nemá vo vzťahu k výchove dieťaťa relevanciu, súd nemôže oň oprieť svoje rozhodnutie. Zverenie dieťaťa do výlučnej osobnej starostlivosti len jednému z rodičov nesmie byť výrazom ústupku vzájomnej rivalite rodičov, ktorá len sleduje „boj o dieťa“.

23. Predmetom konania je návrh otca, ktorým sa domáhal zverenia maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a to tak, že v jeho starostlivosti by sa deti nachádzali každý nepárny týždeň v roku od piatka 18.00 hod. do nasledujúceho piatka 18.00 hod. a každý párný týždeň v roku od piatka 18.00 hod. do nasledujúceho piatka do 18.00 hod. sa deti budú nachádzať v osobnej starostlivosti matky. Výživné počas trvania striedavej osobnej starostlivosti upraviť nežiadal. Vo svojom návrhu uviedol, že súčasný faktický stav pri starostlivosti o maloleté deti odôvodňuje, aby maloleté deti boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, nakoľko takýto režim medzi rodičmi funguje. Maloleté deti sú striedavo u neho ako aj matky, v rôznych časových intervaloch a výdavky spojené s maloletými deťmi má nad rámec výživného takisto aj on. Ďalej uviedol, že obaja rodičia sú spôsobilí maloleté deti vychovávať, preto je presvedčený, že striedavá starostlivosť je v ich záujme, a že takto budú lepšie zaistené ich potreby. Deti majú na neho silné citové väzby, pričom pri striedavej starostlivosti budú môcť byť maloleté deti vychovávané oboma rodičmi, pričom tým bude rešpektované právo detí na zachovanie ich vzťahu k obojmu rodičom. Súd prvej inštancie návrh otca zamietol a rozhodol o úprave styku otca s maloletými deťmi. Pri svojom rozhodovaní vychádzal zo záveru, že v danom prípade od poslednej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletým deťom neprišlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodného rozsudku v otázke osobnej starostlivosti o maloleté deti, pretože obaja rodičia zhodne uviedli, že aj v čase poslednej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností bol stav taký, že deti trávili rovnaký pomer času u matky ako aj u otca. Rodičia si aj vtedy delili starostlivosť o svoje maloleté deti rovnomerne, a to na základe ich vzájomnej dohody. Súd prvej inštancie tento model fungovania považoval za vyhovujúci záujmom detí, ktorý deťom vyhovuje, pretože u oboch rodičov sa cítia dobre. Bolo potrebné ustáliť, či oproti pôvodnému rozhodnutiu prišlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá pripúšťa zmenu pôvodného rozsudku o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, konkrétne v časti osobnej starostlivosti o maloleté deti. Takúto podstatnú zmenu pomerov však súd nevzhladol. I otcom navrhovaný model striedavej starostlivosti 2 dni - 2 dni - 3 dni nepovažoval za zosúladenie faktického stavu so súdnym rozhodnutím, javil sa mu absolútne nevyhovujúci, jednoznačne proti najlepšiemu záujmu detí, nakoľko deti by sa sťahovali z domácnosti jedného rodiča do domácnosti druhého rodiča takmer každý druhý deň a takýto režim by mohol mať negatívny vplyv na stabilitu ich výchovného prostredia a psychickej pohody, čo by bolo v rozpore s najlepším záujmom detí. V nadväznosti na uvedené rozhodol o úprave styku otca s maloletými deťmi, ktorý ponechal v rozsahu prebiehajúceho faktického stavu s tým, že matke ponechal jeden víkend v mesiaci s deťmi. O vyživovacej povinnosti otca nerozhodoval.

24. V nadväznosti na výrok napadnutého rozhodnutie nedá odvolaciemu súdu nepoznamenať, že učená úprava styku súdom prvej inštancie fakticky zodpovedá úprave striedavej osobnej starostlivosti, pričom z odvolania a vyjadrenia otca navyše vyplýva, že deti trávia čas u otca ako doposiaľ, teda matka deti nemá ani jeden víkend v mesiaci a deti sú väčšinu dní v každom mesiaci u otca. Samotné deti v konaní prezentovali, že im doterajší režim, rovnajúci sa striedavej osobnej starostlivosti, vyhovuje a považovali ho zachovať. S ohľadom na takto zistenú skutkovú situáciu, nakoľko staršia dcéra trávi u otca každý týždeň od štvrtka od popoludnia do pondelka do popoludnia a mladšia dcéra od piatka popoludnia do pondelka do popoludnia, súdu prvej inštancie vyplývala priamo zo zákona povinnosť skúmania, či striedavou starostlivosťou by mohli byť lepšie zaistené potreby dieťaťa. V prípade splnenia

týchto podmienok by striedavá starostlivosť mala v praxi predstavovať po rozpade partnerského vzťahu rodičov jednu z najpodstatnejších alternatív riešenia pre deti. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že § 24 ods. 4 Zákona o rodine ukladá súdom pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektovať právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, dbať aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov i právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Styk rodiča s maloletým dieťaťom sa uskutočňuje predovšetkým v záujme dieťaťa a jeho účelom je najvhodnejším spôsobom a čo v najväčšej miere znižovať nepriaznivé dôsledky narušených vzťahov medzi rodičmi, ktoré často majú mimoriadne nepriaznivý dopad na celkový psychický stav dieťaťa a jeho citovú výchovu. Styk rodiča s maloletým dieťaťom má zaisťovať čo najväčšiu mieru vytvárania a udržiavania rodičovského vzťahu a upevňovanie citového puta k obom rodičom, aby dieťa pokiaľ možno v minimálnej miere pocíťovalo výchovu v neúplnej rodine. K splneniu tohto cieľa by mali obaja rodičia prispievať a snažiť sa o vytvorenie priaznivých podmienok bez ohľadu na existenciu rozporov medzi nimi. V tejto súvislosti nemožno opomenúť ani to, že záujem na vytvorení dobrých citových vzťahov medzi dieťaťom a rodičom, ktorému nebolo dieťa zverené do výchovy, je daný aj tým, že tento citový vzťah v prípade neočakávaných životných udalostí umožní nahraďovať výchovu týmto rodičom. Iba mimoriadne, ak je to potrebné v záujme zdravia dieťaťa, súd styk dieťaťa s rodičom obmedzí, alebo ho i zakáže. Spoľahlivá úvaha o tom, či je styk rodiča, ktorý nemá dieťa vo svojej výchove, s maloletým dieťaťom na prospech tohto dieťaťa a ďalej, aká úprava tohto styku zodpovedá v konkrétnom prípade najlepšiemu záujmu dieťaťa a pomerom oboch rodičov, je podmienená náležitým zistením skutkového stavu veci.

25. V predmetnej veci z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že deti boli na základe dohody rodičov fakticky v striedavej osobnej starostlivosti, teda je zrejma skutočná vôľa rodičov, ako i schopnosť, medzi nimi komunikovať o tak zásadnej otázke, ako je starostlivosť o deti, ktorá prebiehala absolútne bezproblémovo, rodičia sa v tomto smere tolerujú, rešpektujú, deti utvrdzujú v pozitívnom vzťahu k obom rodičom. Zároveň nesporne tento stav vyhovuje i samotným maloletým deťom. Okrem iného z obsahu spisu vyplýva, že obaja rodičia majú vytvorené vhodné podmienky na zabezpečenie starostlivosti o deti, ktorú aj riadne vykonávajú, rodičia detí žijú v jednej obci, teda deti sa bezproblémovo medzi domácnosťami rodičov pohybujú.

26. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že v prejednávanej veci došlo k zmene pomerov oproti pomerom od posledného rozhodnutia, pretože rodičovské práva a povinnosti voči maloletým deťom boli naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 9P/115/2018-35 zo dňa 05. 09. 2018, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, na ktorej základe boli maloleté deti zverené na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky s tým, že rodičovské práva a povinnosti patria obom rodičom. Otec sa zaviazal na platenie výživného na každú z dcér vo výške 200 eur a styk otca s maloletými deťmi nebol upravený. Z vykonaného dokazovania je zrejme, že styk fakticky prebiehal v modeli striedavej osobnej starostlivosti a zjavne zodpovedal najlepšiemu záujmu detí pri súčasnom rešpektovaní práva detí na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a ich práva na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi, aj s ohľadom na vek a rozumovú vyspelosť detí, ktoré svoj názor vyjadrili pred súdom prvej inštancie. Matka s rozhodnutím o striedavej osobnej starostlivosti nesúhlasila a k uvedenému odvolací súd dáva do pozornosti, že z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že nesúhlas rodiča so striedavou starostlivosťou môže byť relevantný len vtedy, ak je založený na dôvodoch, ktoré sú spôsobilé intenzívnym spôsobom negatívne zasahovať do záujmu dieťaťa. Dôvod nesúhlasu má rodič vierohodne preukázať, taký dôvod by nemal byť obštrukčný, iracionálny alebo nepreskúmateľný. Rozhodnutie o zverení dieťaťa do výlučnej osobnej starostlivosti len jednému z rodičov nesmie byť vyjadrením prevahy jedného z rodičov v rámci ich vzájomnej rivality a sklamaní z rozvodu, či aktom pomsty. Rovnako odvolací súd dáva do pozornosti, že súd môže rozhodnúť o striedavej osobnej starostlivosti, ktorá by sa realizovala v týždennom intervale, ale ak existuje vhodnejšia úprava striedavej starostlivosti, súd môže uvažovať o takom intervale striedania detí, v rámci ktorého sa optimálne zosúladiť rôzne prekážky na strane každého z rodičov, pre ktoré sa nebude môcť dieťaťu plnohodnotne venovať a nie je vylúčená ani primeraná disparita v striedavej starostlivosti, kedy by jeden z rodičov nemal dieťa rovnaký počet dní v týždni, ako druhý rodič. Tiež je nutné mať na zreteli, že ak súd nariadi striedavú starostlivosť, je potrebné upraviť aj styk každého z rodičov s maloletými počas prázdnin a sviatkov. Je tiež potrebné zistiť aktuálne príjmy každého z rodičov a v prípade nariadenia striedavej starostlivosti rozhodnúť aj o určení alebo neurčení vyživovacej povinnosti niektorého z rodičov a o ďalších právach a povinnostiach. V tomto smere je nutné prisvedčiť

odvolacím námietkam otca, že súd prvej inštancie riadne nepreskúmal majetkové pomery matky. Ak aj súd prvej inštancie by dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti, zamietne návrh otca a rozhodne o styku, ktorý fakticky zodpovedá striedavej osobnej starostlivosti, musí prehodnotiť aj vyživovaciu povinnosť otca k maloletým deťom, preskúmať odôvodnené potreby maloletých detí, mieru participácie rodičov na uspokojovaní odôvodnených potrieb maloletých detí a tiež zohľadniť osobné a majetkové pomery oboch rodičov. V tomto smere odvolací súd poznamenáva, že počet vyživovacích povinností otca sa zvýšil.

27. Odvolací súd vedený vyššie uvedenými úvahami a zisteným skutočnosťami rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci prvoinštančný súd preverí všetky okolnosti prípadu tak, aby získal dostatočný podklad pre zistenie vhodného modelu osobnej starostlivosti, vykonané dôkazy súd vyhodnotí jednotlivo aj vo vzájomných súvislostiach, vec náležite právne posúdi a opätovne rozhodne. Ak výsledky vykonaného dokazovania ukážu, že striedavá starostlivosť nie je v najlepšom záujme maloletých detí, súd prvej inštancie upraví styk otca s deťmi (alebo schváli rodičovskú dohodu) tak, aby sa mohol aj otec na osobnej starostlivosti pravidelne podieľať. Podľa rozhodnutia o osobnej starostlivosti súd prvej inštancie rozhodne opätovne aj o vyživovacej povinnosti na maloleté deti, za ktorým účelom preverí osobné a majetkové pomery oboch rodičov a odôvodnené potreby maloletých detí a mieru participácie rodičov na ich potrebách, prípadne rozhodne aj o ďalších súvisiacich právach a povinnostiach rodičov. Prvoinštančný súd svoje nové rozhodnutie odôvodní v súlade s ustanovením § 220 CSP tak, aby právne závery, ku ktorým dospeje, mali oporu vo vykonanom dokazovaní a aby úvahy súdu k týmto záverom vedúce, boli logické a presvedčivé, vysporiadajúc sa i s odvolacími námietkami otca. V novom rozhodnutí súd rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP). Názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).